JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. V.] Saturdag den 26sten July, 1817. [No. 30.

Publeike Inschryving.

Curaçao, 22sten July, 1817.

INGEVOLGE authorisatie van zyne Excellentie den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde, &c. &c. &c.

Zal den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien, Ridder der Militaire Willems Orde, &c. &c. by inschryving aan den meestbiedende verkopen.

Ongeveer Tien Duizend Guldens Hollandsch Courant in Wisselbrieven; te trekken door Zyne Excellentie voornoemd op en betaalbaar by het departement van Koophandel en Kolonien in 's Hage, alle op twee maanden na zigt, zynde voor Militaire tractementen en Soldyen.

De inleevering der Billetten van inschryving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Vrydag den 1sten Augustus 1817. 's middags ten 12 uuren, aan het Bureau van my Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelve, ter zelve plaatse gegeven worden, op Zaturdag den 2den Augustus 1817.

Den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd,

NUBOER.

Gouvernement's Secretary, den 22sten July 1817.

HIERBY wordt kennis gegeven dat ter Gouvernement's Secretary een Brieven Zak zal worden opgemaakt, om met 't Schip Vrouw Tryntje, van hier naar Amsterdam verzonden te worden, en dat dezelve op Mandag den 28sten dezer, om twee uuren des nademiddags zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernement's Secretary, den 22sten Juny, 1817.

HIERBY wordt kennis gegeven dat ter Gouvernement's Secretary een Brieven Zak zal worden opgemaakt, om met 't schip de Nederlandsche Kroon Prins, van hier naar Amsterdam verzonden te worden, en dat dezelve op Maandag den 28sten dezer, om twee uuren des middags zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Fiscaals's Kantoor, 25sten July, 1817.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 12, en
De Ronde Broden 13 oncen,
Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal.

P. HOCHE Eerste Klerk.

Curaçao den 18den July 1817.

DE ondergeteekende neemt de vryheid zich aan alle Ingezetenen dezes Eilands zich aantebeveelen in zyne hoedanigheden van Translateur en Onderwyzer in verscheidene oude en hedendaagsche talen en wetenschappen.

G. G. VAN PADDENBURGH.

Curaçao 4den July 1817.

TE KOOP.

ONTVANGEN door den ondergetekende Een Par Sterke Americaansche Wielen voor Osse Karren.

PETER VANSTEENBERGH.

Curaçao den 25sten July 1817.

DE ondergeteekenden berigten hierby aan hunne vrienden in het byzonderen het publiek en het algemeen, dat zy eene compagnieschap gevormd hebben, onder de firma van Moreno en Pardo.

JB. MORENO, H. z.
S. PARDO.

Curacao, 25th July, 1817.

THE undersigned do hereby inform their Friends in particular and the Public at large, that they have formed a Co-partnership under the Firm of MORENO & PARDO.

JB. MORENO, H. z.
S. PARDO.

Curaçao, July 24, 1817.

ALL persons are hereby cautioned not to credit any of the Crew of the American schooner Emily, as no debts of their contracting will be paid by

Capt. JAMES SPILMAN.

UIT DE AMSTERDAMSCHE COURANT.

Brussel, den 14den Maart.—Het Journaal de la Belgique behelst de navolgende, door den Bisschop van Gent publiek gemaakte, stukken.

Maurits Jan Magdalena de Broglie, Prins des Heiligen Roomschen Ryk, Bisschop van Gent, aan de Geestelykheid en aan de geloovigen van ons schrift, groete en zegen in onzen Heere Jezus Christus.

" Indien tot heden toe, zeer geliefde Broederen, gy de stem van uwen eersten Herder niet gehoord hebt te midden van het vreugdegejuich, dat op de geboorte des jongen Prinsen den aanstaanden Erfgenaam der Kroon, gevolgd is, was zulks geenzins om dat ons hart daarin niet deelde. Wy waren in eene wezenlyke droefenis, dat wy den teugel niet konden vieren aan die aandoeningen van vreugde, welke by dergelyke gelegenheden gevoeld moet worden door getrouwe onderdanen dezer dynastie, die ons met hare gunsten vereerd had. Wy hebben echter billyke reden om te hopen, dat de jonge held, de Vader van het Vorstelyk kind, niet onbekend met onze wenschen dienaangaande was."

Met ongeduld zagen wy de uitspraak van het hoofd der kerk te gemoet, aan wien alleen het toekomt, de Heilige Kerkwetten uit te leggen, en des noods ontslag daarvan te verleenen, als ook het gedrag te regelen, dat wy, te dezen opzigte, in het koningryk der Nederlanden behoorden te houden. Eindelyk hebben wy van Z. H. den hiernevensgaanden brief ontvangen, waarin Z. H. ons verklaart, gelyk de heilige stoel by andere gelegenheden verklaard heeft, dat het geoorloofd is den Almagtigen, door wien de koningen regeren (Spreuken. Kap. 8) en die de opperste beschikker der ryken is, plegtige gebeden te doen voor alles, wat het welzyn des konings of van deszelfs huis en de duurzaamheid van deszelfs troon betreft. Dat dan, zeer geliefde Broederen, onze kerken weergalmen van heilige lofzangen, ter dankzegging voor de weldaden, welken het Gode behaagd heeft aan die doorluchtige dynastie te verleenen.

Rondom de Heilige Altaren vereenigd, en wetende dat het voorgeschreven is, de koningen te eeren (1 Petr. 2) en hun getrouw te zyn laat ons onze gebeden naar den Heere opzenden, op dat hy aan Zyne Majesteit en deszelfs huis, niet alleen het aardsch geluk verleene, dat als een schaduw voorby gaat, maar ook nog het onwaardeerbaar heil van hem in geest en in waarheid te dienen.

Om deze redenen hebben wy gelast, gelyk wy gelasten by deze, dat een plegtig Te Deum gezongen worde, in alle de kerken van ons stift, op den eersten Zondag, die de ontvangst van dat ons mandement zal volgen, ter dankzegging wegens de geboorte van den jongen Prins en de gelukkige verlossing van H. Kon. H. Mevrouwe de Princes van Oranje.

De Burgerlyke en Militaire magten zullen uitgenoodigd worden, by deze plegtigheid tegenswoordig te zyn.

En zal dit ons mandement by de Predikatie der Parochiale missen worden voorgelezen.

Gegeven te Gent, in ons Bisschoppelyk Paleis, den 8sten Maart 1817.

† MAURITS, Bisschop van Gent, van wege Zyne Hoogheid, de Secretaris des Bisdoms,

F. BOUSSEN, *Kan.*

Afschrift.

PIUS VII PAUS.

Eerwaarde broeder, groete en Apostolische zegen,

Dat wy op uw schryven, waarby gy ons ten aanzien der Gebeden, welke de regering van uw land misschien by het Huwelyk des Troonopvolgers van hetzelve zal vorderen, geraadpleegd hebt, nog niet hebben geantwoord, is wegens twee oorzaken geschied. In de eerste plaats heeft de ontzaggelyke menigte zaken, die van alle kanten tot ons gebragt worden, te weeg gebragt, dat het onderzoek dier zaak, hetwelk wy aan de vergadering eeniger Kardinaals hadden opgedragen, langer dan wy gewenscht hadden, uitgesteld is geworden: vervolgens toen, na afloop van het onderzoek, en na de zaak ook door ons overwogen was, wy u ons gevoelen hadden kunnen kenbaar maken, hebben wy bevonden, dat de voorzegde gelegenheid om gebeden tot God op te zenden, reeds verloopen was, en dienvolgens hebben wy geoordeeld, het afzenden van onzen brief aan u te moeten achter laten.

Thans echter, nu zoo wel in uwen naam als in die van andere Bisschoppen diens ryks op nieuw verzocht is, dat wy geliefded te verklaren, welke handelwyze in deze gevolgd behoorde te worden, byaldien misschien andere soortgelyke gelegenheden zich zouden opdoen, geven wy u te kennen, eerwaarde broeder, dat, volgens het aangenomen, en meermaalen door dezen Apostolischen stoel verklaard gevoelen, het aan gemelde Bisschoppen vrystaat, byaldien over deze zaak 's konings verlangen hun wordt aangekondigd, openbare gebeden aan te zeggen wegens alle zaken hoe ook genaamd, die het heil en welzyn des konings zelven en der koninklyke Familie, of ook de duurzaamheid van deszelfs regering betreffen; nochtans met in achtneming der voorzorgen, door onzen voorganger Benedictus den Veertienden, zaliger gedachtenis, uitgedrukt in deszelfs brief aan de Aarts-Bisschoppen en Bisschoppen van den Griekschen Kerkregel, welke de gratie en gemeenschap van den Apostolischen stoel genieten, gegeven den eersten Maart des jaars 1756.

Ook hierop is acht te geven, dat by het voorschryven der bedoelde gebeden alle ergernis die misschien by zwakken zou mogen ontstaan, door eene Herderlyke vermaning voorgekomen worden, waarin het volk geleerd worde, dat deze Gebeden Gode worden opgedragen, of om hem te danken wegens aan den koning of deszelfs Familie verleende gunsten, of om derzelver voorspoed en de openbare en byzondere rust des ryks te smeeken, als ook dat 's Vorsten hart gunstig en wel gezind jegens den Katolyken Godsdienst make.

Middlerwyl verleenen wy, nevens deuitstekendste betuigingen onzer genegenheid jegen u, u en uw kudden uit den grond onzes harten onzen Apostolischen zegen.

Gegeven te Rome by St. Peter, den eersten February des jaars 1817, en van ons Pausschap het zeventiende.

(L. S.) *(geteekend)* PIUS PP VII.

Het opschrift was: aan onzen eerwaarden Broeder Maurits, Bisschop van Gent.

's Gravenhage, den 8sten Maart.—Te Arnhem heeft men het volgende publiek gemaakt:

In naam en van wege zyne majesteit den koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassou, Groot-Hertog van Luxemburg, &c. &c. &c.

De Gouverneur der Provincie Gelderland, aan de ingezetenen der Distrikten, uit kracht van het Traktaat van den 7den October 1816, uit het Nederlandsche onder het Pruissche Gebied, of wederkeerig uit het Pruissche Gebied, onder het Nederlandsche, overgaande.

De onderhandelingen tusschen de commissarissen van Z. M. den koning der Nederlanden ter eenre, en de commissarissen van zyner majesteit den koning van Pruissen ter andere zyde, over de grensscheiding der beide ryken aan den Neder-Ryn, hebben thans haar beslag gekregen, door een Traktaat, op den 7den October 1816, te Kleef gesloten, en vervolgens op den 18den November en 3den December geratificeerd, by het welk de grenzen der beide ryken, aan den Neder-Ryn, zyn bepaald, als volgt:

Art. 1. De grenzen, by het tegenwoordig traktaat vastgesteld, bepalen de Frontieren tusschen de twee Staten, van het punt, alwaar de grenzen langs de Maas, het oude Hollandsche Territoir raken, by de huizen genaamd aan het End, tot aan het Territoir van Hanover, alwaar de demarcatie-linie tusschen de twee koningryken ophoudt.

2. De linie van Demarcatie zal aan het bovengenoemde punt beginnen, en de Grensscheiding volgen, tusschen het oude Hollandsche en Pruissische territoir, zoo als die zich bevond in 1795, zoodanig, dat de Plak, het Schildbroek, de Steenbergsche Heide en het Nederrynksche Waldt zullen blyven aan het koningryk der Nederlanden en het kleefsche Waldt, de Lindenbergsche hof, de Roode Leeuw, de Halve Maan, en het Territoir van Wilder, aan het koningryk van Pruissen.

Aan de halve maan, zal dezelve de groote route van kleef op nymegen dwars overgaan; en dezelve volgen tot aan het huis, genaamd de koning van Pruissen, welk huis aan het koningryk van Pruissen verblyven zal; zoodanig, dat de gezegde route in het geheel, van de bovengemelde halve maan, tot het koningryk der Nederlanden behooren zal.

Van het huis, genaamd de koning van Pruissen, zal de linie de groote Heerbaan verlaten, zich rigtende op het huis, genaamd de Mussenberg, by het Dorp Beek, latende dit huis aan Pruissen, en het dorp aan de Nederlanden. Van de Mussenberg rigt zich de oude grensscheiding ten Oosten tot aan Aartjes hof, welke met den Wielerschen Weg aan Pruissen blyft; van daar ten Noorden, volgende de oude waterleiding tot aan den uitloop der waterloozing van Zyflich, en deze waterloozing tot aan de grenzen tusschen Zyflich en Loeth, zoodanig, dat de Tornsche Molen met de aldaar gelegene huizen en het terrein van Zyflich tusschen de uitwatering en het Ooysche water zullen behooren tot de Nederlanden, en het Wildersche Meer, met het gedeelte der waterloozing van Zyflich, tusschen den Torenschen Molen en de grenzen van Loeth, in het geheel aan Pruissen behooren zullen.

Dezelve linie zal vervolgens de gezegde grensscheiding tusschen Zyflich en Loeth volgen, tot aan het zuidelyk punt der heerlykheid Millingen, en vervolgens de oude Oostelyke grenzen dezer heerlykheid tot aan de rivier, zoodanig, dat flyZich, Niebl en Bimmen, aan het koninglky Pruissen blyven, en dat Loeth, Hulthuizen, Kekerdom en Millingen, een gedeelte van het koningryk der Nederlanden zullen uitmaken.

3. Van het punt, alwaar de grenzen van Millingen aan de rivier raken, zal de demarcatie-linie zich in eene regte lyn rigten op den toren van Aerdt, tot aan het middenpunt van de regelmatige breedte der rivier, welk middenpunt, naar boven gaande, zal worden genomen voor Thalweg, en de grensscheiding bepalen zal, tot over de verlenging der linkerzyde van den weg van Stokman naar Elten, zoodanig, dat de Schenkenschans met deszelfs territoir een gedeelte van het koningryk van Pruissen zal uitmaken, en dat de Kylwaard, de Bylandsche Waard, 's Gravenwaarth, het Lobith, het Boven-en Beneden-Spyk, daar onder begrepen de enclave van het regtsgebied van Elten, aan het koningryk der Nederlanden behooren zullen.

4. Van het boven gezegde middenste gedeelte van den ryn zal de grensscheiding de rivier verlaten en zich ten Noorden wenden, langs gaande den linker zoom van den weg van Stokman naar Elten, tot aan het middenpunt van den beek, genaamd de Wildt, latende deze route, genaamd de Postweg, met den Brug over de Wildt, in het geheel aan Pruissen, en het gedeelte van Elten, gelegen tusschen deze postweg, het Boven Spyt, de Oude Ryn en de Wildt, aan de Nederlanden.

De Pruissische onderdanen zal het vrystaan, de Spyksche Dyken vry te passeren, en zal wederkeerig de gezegde potsweg altyd vry en open blyven voor de Onderdanen der Nederlanden.

5. De linie van demarcatie zal het middenpunt van de beek de Wildt volgen, tot aan den Ouden-Ryn, en zal van daar het Eltensche Gebied langs gaan, tot aan den regter-oever van den ouden-ryn en de Strang genaamd, de Kam, tot aan de Zomerdam van den Steenwaard, zoodanig, dat de Kam en het houwbergsche Veerhuis, met de huizen tot aan het Grondgebied van Elten, aan het koningryk der Nederlanden behooren zullen.

Gekomen zynde aan den Zomerdam, welke geheel aan Pruissen blyft, zal dezelve de Buiten-Dossering langs gaan op een afstand van 12 voeten Rynlandsche maat, tot aan de oude Zuidelyke grenzen der Heerlykheid Grodstein; en zal deze grenzen volgen langs den regter-oever van den ouden-ryn, tot onder de Weide, behoorende tot het huis genaamd Waardmanshof, zoodanig, dat het gedeelte van de kykuit, tusschen gezegde weide en den ouden-ryn gelegen, tot het koningryk van Pruissen behooren zal. Vervolgens zal de linie de Westelyke sloot van deze weide volgen, tot aan den weg, de verlenging der zomerkade uitmakende, en zal dezen weg volgen in eene noordelyke rigting tot aan de eerste sloot der regter zyde, en zal deze sloot volgen even zoo wel als de Zuidelyke sloot van de smits weide, tot aan den afstand van drie roeden, Rynlandsche maat, van de Oostelyke sloot dezelve weide. Van dit punt zal de grensscheiding zich rigten evenwydig met de gezegde noordelyke sloot tot aan de Noordelyke grenzen van Grondstein, zoodanig, dat de Steenwaard met den zomerdam, de heerlykheid grondstein, en de Oostelyke sloot van de smits-weide met de drie roeden daarenboven, om daarvan een weg te maken, welke op de route van Zevenaar naar Elten uitloopt, tot het koningryk van Pruissen behooren zullen; en de Kribmeesters-Weide, de Meeuwenpollen en het gedeelte van den Notenboomschen-Polder, alwaar de overlaat van de Lymers zich in het geheel bevindt, tot het koningryk der Nederlanden.

6. Vervolgens zal de Demarcatie-linie gaan langs de Noordelyke grenzen van Grondstein, tot aan een Land behoorende aan de Kerk van Elten, en gelegen tusschen den weg van Zevenaar naar Elten, en de uitstekende punt van Grondstein. Van daar zal dezelve de oude grenzen tusschen Elten en de Lymers volgen, en zich in eene regte lyn rigten op het oude Frontier van Gelderland, naar zoodanig dat de huizen van Veldhuizen aan Pruissen blyven, en de uitstellende punt, door de oude Grensscheiding ter linker zyde uitgemaakt, aan de Nederlanden.

Eindelyk zal dezelve langs gaan de Grenzen, tusschen het territoir van Elten en dat van de Proobstdy van Emmerik, en die van Beek en 's Heerenberg, zoo als die zich bevonden in 1795, tot aan de Beek, gezegd de Wildt.

Art. 7. Van de Wildt zal dezelve zich wenden ten oosten, door het midden van deze Beek en van Bergsche wetering, tot aan de Landweer of Schouwgraaf van Netterden, en zal insgelyks het midden van deze Schouwgraaf volgen, tot aan de Sluis, welke in den Zomerdam van klein-Netterden gelegd zal worden. Deze Sluis zal geheel aan Pruissen blyven, en de linie, na zich om dezelve heen gewend te hebben, zal het midden van het te graven uitwaterings-kanaal volgen, tot aan de oude Grensscheiding, tusschen de twee Koningryken, ten oosten van de Nettersche Landweer.

Door deze bepaling zal het terrein, waarin zich bevindt de Linthorst, de Bosch, de Botberg, Klein-Netterden, Speelberg, Borghees en hetgeen tusschen de oude Grenzen van Huttem en Emmerik gelegen is, het nieuw te graven uitwaterings-kanaal, de Sluis van Klein-etterden, de Schouwgraaf, de Bergsche watering en de Wildt, van nu voortaan aan Z. M. den koning van Pruissen behooren.

De overgifte en overneming der wederzyds gecedeerde Territoiren, door de van de Nederlandsche en Pruissische zyde benoemde Commissarissen, in derzelver byeenkomst, den 24sten February l. l., te Nymegen gehouden, op heden bepaald zynde, zoo ontslaan wy, uit hoofde van de magt door Z. M. den koning der Nederlanden aan ons gegeven, by deze, van Hoogstdeszelfs gehoorzaamheid, alle de Ingezetenen, welke zich, met der woon aan de regter zyde der aangewezene linie bevindende, tot dus verre Onderdanen van het koningryk der Nederlanden geweest zyn.

Daar en tegen nemen wy, in naam van Hooggemelde Z. M.; plegtig bezit van de Landen, aan de linkerzyde dier linie gelegen, voor zoo ver die tot dus verre onder het gebied Z. Pr. M. behoord hebben.

Wy continueren provisioneel in hunne functien alle, thans in de laatstgenoemde Distrikten bestaande Administrative Ambtenaren, welker woonplaats Nederlandsch grondgebied blyft, met last, om hunne bedieningen, op den tegenwoordigen voet, en onder hunne verantwoordelykheid, te blyven waarnemen.

Wy zullen aan de gezegde Ambtenaren dadelyk doen toekomen, een Afschrift van den Eed, door hen in hunne qualiteit te praesteren, en aan ons schriftelyk in te zenden.

Aan de ingezetenen der gecedeerde distrikten, een gelukkig leven onder het opgerbelde van hunnen nieuwen Souverein toewenschende, nemen wy die, der wederkeerig door Zyne Majesteit den koning van Pruissen overgegeven wordende Territoiren, in de vaderlyke bescherming van den koning der Nederlanden aan, aan dezelve alle die voorregten bevelende, op welke hoogsdeszelfs overige onderdanen kunnen rekenen, dezelve mede aan de wetten van het koningryk der Nederlanden onderwerpende.

Gegeven te Arnhem, den 1sten Maart 1817.

De Gouverneur voornoemd:

VAN LYNDEN.

Napels, den 24sten February.

Te Udian in Friuli gaf men, aan een man, die van een' dollen Hond gebeten was, bŷ vergissing, Azŷn, in plaats van eenen hem door den Geneesheer voorgeschreven Drank. De Lŷder genas spoedig van die ysselŷke ziekte. Een Geneesheer van Padua, kennis van die zaak bekomen hebbende, beproefde dit Geneesmiddel aan een' van de watervrees aangetasten in het Gasthuis aldaar, hem, des morgens, middags en des avonds, iedere reis, een pond Azŷn doende innemen. Ook deze Lŷder genas spoedig en volkomen. Wŷ noodigen onze Geneesheeren uit, om dit middel te beproeven, het welk de eigenschap schŷnt te hebben, van eene der ysselŷkste ziekten te kunnen overwinnen.

Luik, den 15den Maart.—De Heer Gouverneur der Provincie heeft, onder dagteekening van den 15den Maart, aan de Heeren Maires de volgende Circulare afgevaardigd:

Ik haast mŷ U, Mŷne Heeren! met het levendigst genoegen aan te kondigen, dat de welwillende zorg van Z. M. eindelŷk heeft gezegepraald over de ontstane zwarigheden, welke Frankrŷk hadden doen volharden in de opschorting der betaling van de Interessen der renten van Belgischen oorsprong, op het Grootboek ingeschreven, van welke de Onderdanen dezes Rŷks Eignaars zŷn.

Dit uitstel is opgeheven, en de achterstallige Interessen sedert den 22sten December 1813 tot den 22sten September ingesloten, zullen eerlang voldan worden, overeenkomstig door de Schaatkist van Frankrŷk te makene schikkingen; in het toekomende en te rekenen van het half jaar, dat den 22sten dezer zal verschŷnen, zullen de Belgische Schuldeischers op gelŷken voet behandeld worden als alle de gene, die op het Grootboek zŷn ingeschreven, en stiptelŷke, even als gene, hunne betaling alle half jaaren erlangen: alleen zal; tot nadere bepaling, de overdragt der inschrŷvingen niet bŷ de Thesaurie kunnen geschieden.

Ik verzoek U, Mŷne Heeren! dit heugelŷk nieuws aan Uwe Onderhoorigen mede te deelen. De ontberingen welke vele onder hen ondergingen ten gevolge van dit langdurig uitstel, zullen eindelŷk, dank zŷ de Vaderlŷke zorgen Zŷner Maj., ophouden.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zederd onze laatste

INGEKLAARD—JULY.

19. golet Twee Vriendinnen, Myer, St. Thomas
bark Twee Lingen, Duspy, ditto
22. golet Fortuin, Ricardo, Coro
23. —— Floor de Mayo, Cross, Aruba
—— Dorothea, Lopez, Maracaybo
—— Elizabeth, Boudewyns, Rio de la Hache
bark Curaçaosche Packet, Cherino, Aruba
—— Eliza, Dewint, Carthagena
golet Goede Hoop, Naar, Aricola
24. —— Emily, Spilman, Richmond
—— Elizabeth, Simon, La Guayra
bark Drie Gebroeders, Frolyk, Maracaybo

UITGEKLAARD—JULY.

19. golet Drie Gebroeders, Fyns, La Guayra
21. bark Leonora, Danies, Sp. kust
22. brik Eendracht, Van der Crab, Amsterdam
23. bark Goede Hoop, Eltino, Sp. kust
golet Goede Hoop, Naar, Porto Cabello
24. bark Celestina, Cortico, Aricola
25. schip Carolina, J. Bartels, Amsterdam
golet Morgen Star, Grandcour, St. Domingo
bark Laline, Gouiran, Porto Rico
schip Greyhound, West, New-York

De aankomsten zedert onze laatste verschaffen geene nieuwschen hoegenaamd. Van de Spaansche kust hebben wy geene berigten, daar men staat op maken kan, ontvangen. Er zyn berigten in omloop betrekkelyk voordelen door de Patriotten in het eiland Margaritta behaald over generaal Morillo, maar welke wy voor het tegenswoordige niet melden zullen, hopende dat voor onze naaste wy in het bezit van geloofwaardiger verhalen zullen gesteld worden.

New York den 16den July.—Kapitein Watson is te Norfolk aangekomen en informeerd dat hy een Noord Carolinasche brik van St. Salvadoor Basseterre in zeilende gesproken heeft, en de schipper hem informeerde dat er de duivel in 't spel te Rio Janerio was; het volk opgestaan en de Prins Regent weg gedreven hebbende.

Charleston den 6den Juny.—Kapitein Raeburn van Barbados informeerd ons, dat juist voor hy zeilde verscheidene transporten van Engeland aangekomen waren; men veronderstelt tot een geheime expeditie.

De berigten van Zuid Amerika, van tyd tot tyd, schynen in grote onzekerheid verward te zyn, en het is zeer moeielyk te weten wat te geloven of te verwagten. Op een tyd hebben wy tydingen van een grote en beslissende overwinning door de Patriotten behaald, en het wilde schynen als of de onafhanklykheid van het land voor handen was. Door de eerst daaropvolgende tyding wordt het verhaal misschien, of wedersproken in een grote graad uitgelegd, of misschien gepaard met een koninglyk zegepraal over de Insurgente troepen, en alles schynt duister rondom hun.

Wy vermoeden dat het geschil aan beide zyden zwaklyk beleid wordt, niet de natuurkundige, zedelyke noch verstandige magt is groot aan enig zyde. In dien het Portugeesch Gouvernement een aanmerkelyke bende van hun wel geoefende troepen onder het bevel van officiers geformeerd in "*de oorlog van de Peninsula*," en boven al, zoo zy enige gewigtige hulp van haar oude bondgenoot, Groot Bretanje, zoude bekomen, geloven wy de Republieken van Pernambuco een harde worsteling zullen hebben, om hun als een vry en onafhanklyk volk te etablisseeren.

Provintie van Venezuela.—Het is merkwaardig dat het Spaansch Gouvernement meer troepen naar de Provintie van dat land, gezonden heeft, dan naar alle de overige kolonien te zamen. De bevolking van Venezuela is naauwlyks een millioen, en de gerevolteerde Provintien hebben maar weinig minder dan zes honderd duizend inwoonders.

Troepen van Spanjen zedert 1812 aangekomen

met kolonel Monteverde,	300
Do. do. Salomon,	1500
Do. generaal Morillo,	10,000
En nu kortlings,	400
Totaal	15,800

Behalven deze magt hadden de Spanjaarden altyd garnisoenen in Maracaybo, Coro en Guyana. Indien de koning in elk zyner Provintien zoo veel troepen nodig heeft, kunnen wy wagen te zeggen, dat veel moeiten en uitgaven en een beter beleid dan die onlangs bewerkt is, vereischt zal zyn, om Zuid Amerika in onderwerping te houden.

DE HERTOG VAN WELLINGTON.

Op het jaarlyksch middagmaal der Marine Genootschap, te London den 17den der verledene maand gegeven, merkte de Hertog van Clarence onder andere aanmerkingen, aan, dat toen hy het bevel over een 28tiger fregat op de Cork post voerde, hy in die stad lande. De Eere wacht van het 58ste Regement door welk hy ontvangen werdt door een luitenant gekommandeerd werd,—Die luitenant was de tegenwoordige hertog van Wellington, en het is wonderbaar dat de volgende keer zyne koninglyke hoogheid hem ontmoetede, het op een middagmaal by de koningin was, toen hy Ridder van de Kouseband, een Hertog, en de grootste veldheer van den tyd, geworden was. Zyne koninlyke hoogheid melde deze omstandigheid om te tonen, dat in dat land verdiensten onderdanen tot de grootste staat brengen zouden; en in den loop zyner eigene ambtelyke diensten, hy, veele andere blyken van dezelfde waarheid gekend heeft.

Since our last the arrivals furnish no news whatever. From the Spanish Main we have derived no information that can be depended upon. There are some vague reports in circulation relative to advantages gained by the Patriots over General Morillo, in the island of Margarita, but which for the present we forbear to notice, trusting, that previous to the publication of our next we shall be put in possession of more authentic particulars.

SOUTH AMERICA.

In an intercepted despatch, written from Valladolid, in New Spain, and published in the Aurora, we have a distinct account of the situation of that country, and the cause of those numerous disasters which the royal interest has sustained. From this document we are led to believe, that the independence of South America may not only be securely relied on, but is an event that appears may be very shortly anticipated. The best friends of Ferdinand see the daily progress of disasters; they are aware of the causes, but propose nothing which has a remote prospect of success. In fact, taking the peculiar situation of South America into view, there appears nothing favorable to the royal arms in extending the present contest: the resources of the kingdom are gradually exhausting themselves; and such as are collected with extreme difficulty are wasted in skirmishes, remarkable only for their imbecility and extravagance. The fractional parts of this vast country in revolt are daily knitting themselves together, and cementing their union by the common ties of interest and mutual sufferings.—Fatigued with this slow, though sure, progress towards independence, the patriots, whose numbers daily increase, and whose cause gains ground, will lose no time to bring the contest to a speedy issue. One of the principal causes to which the failure of the Spanish cause is attributed, is the deficiency of money. The mines of Mexico, in which were formerly employed 100,000 men, now scarcely find labor for 20,000; and the coinage in the mint has been annually decreasing, until it is not more than six million of dollars. This sum is not sufficient to meet the current expenses of the country, much less afford any assistance to Spain by exportation. The internal taxes do not, at this day, amount to one-fifth of the former income, and the revenue laws are daily violated by smugglers of various descriptions.

The tribute formely paid to the king is now refused; and any attempt at coercion induces the party to go over to the enemy.

Tithes are no longer to be depended upon; out of fifty districts under the jurisdiction of an archbishop, thirty-seven are in the hands of the Insurgents.

The plate belonging to the church, and which formed no inconsiderable share of the wealth of the country, has been long applied for public purposes, and no one is now disposed to lend more.

Added to this diminution of resources, the want of economy, of system, of courage and constancy, the Royalists have to contend with a set of men who are capable of enduring any privation, and whose habits of life assimilate to the savage. The following picture, drawn by the hand of one who probably is suffering in the cause of Ferdinand, is no inconsiderable evidence of the hopeless struggle which the royal arms is now supporting under so many disadvantages.

"The kingdom retrogrades by long strides towards a savage state: in the midst of war, not a word is heard of the military art; the present generation is already barbarous, the next may be anticipated; but this gives no concern to the rebels, because *they are daily becoming expert in the manner of governing themselves by instinct, and of living in the wilderness like wild beasts.* No one who has not been here can conceive what men can endure of privation and hardship; but we are incapable of enduring sufferings as they do; because, accustomed in our early years to more indulgence, and to more comforts, we are more delicate in our habits, and consequently subject to many wants to which they are strangers.

"Thousands are obliged to live by thieving; because there is no other way of getting food left them. There is little agriculture; the arts suffer more; two-thirds of the population have no materials to work on with profit; and these are among the greatest obstacles to peace. It is necessary to provide some employment for so many idle persons, but it does not appear that any one has thought of such an expedient. It is very true, that in the midst of such general disorder, remedies are neither easily devised nor carried into effect; but surely something could be done."—*American Paper.*

It was a beautiful turn given by a great lady, who, being asked where her husband was, when he lay concealed for being deeply concerned in a conspiracy, resolutely answered, "She had hid him." This confession drew her before the king, who told her, nothing but her discovering where her lord was concealed, could save her from the torture. "And will that do," says the lady? "Yes," says the king, "I give you my word for it." "Then," says she, "I have hid him in my heart, where you'll find him."

STATISTICAL.

ACCOUNT OF THE CHINESE EMPIRE.

At a time when we are in suspense relative to the fate of the embassy to China, and ignorant, with the exception of private accounts, both of the causes and probable consequences of the late affair between an English ship of war and a Chinese fort, the following account of that immense empire must excite some interest:—

Extent of the empire in square miles	1,297,999
The same in acres	830,719,360
Number of the inhabitants	333,000,000
Revenues in sterling	12,140,625*l.*

This gives 256 persons to a square mile, or 21-2 acres to each, which is full one-half more in proportion than the population of England.

Industry in China is, nevertheless, carried to the highest degree; and there are not to be found in China either idle persons or beggars. Every small piece of ground is cultivated, and produces something useful; and all sorts of grain are planted, not sowed, by which means more seed is saved than would supply all the inhabitants of Britain and Ireland.

In that country every one labours, and even rocks are covered with earth, and made to produce. The sides of mountains are cultivated, and irrigation is very general, and conducted with great art and care. Cloth and paper are made from various vegetables, which in Europe are thrown aside as useless.

In one word, they neither waste time nor space, nor materials, and pay scarcely any taxes. Nevertheless they are so poor, that is, they enjoy so few of the necessaries of life, that the *law permits the stifling of newly born children* when the parents have not the means of bringing them up.

This account, from the best authorities, and which certainly is not far from the truth, affords abundance of materials for thinking to our speculative economists; but if any thing were wanting to complete the strange result of such a population and so much industry, it is, that the Chinese despise all other nations, but most of all commercial ones, and they have always as much as possible insisted on having gold or silver in exchange for what they sell to strangers.

The Royal Canal of China, which is eight hundred and twenty-five miles in length, fifty feet wide, and a fathom and a half deep, was completed in forty-three years; and the famous Languedoc canal in France, connecting the ocean with the Mediterranean, which was projected by Francis I, but begun and finished under Lewis XIV, was commenced in 1656, and finished in 1681—a period of but 25 years.

If the chronology of the Chinese is to be relied upon, they present a list of their emperors for ten thousand years past.—Now, their canal is the work of modern times, and goes to prove that they did not embark in this undertaking before it could be warranted by their wealth and population.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, June 7, 1817.

From Port-au-Prince.—Yesterday the schr. Freemason, late capt. Little, arrived at Quarantine in 13 days from Port-au-Prince. From capt. Brown, a passenger in the Freemason, we learn that President Petion's navy consisted of the admiral's ship Abolition, formerly the General Brown, mounting 40 guns and a crew of 400 picked men; ship Wilberforce, 22 guns, formerly the Gen. Gates; brig Fire-Fly, 18 guns, and brig Conqueror of 16 guns. The above vessels were all at Port-au-Prince on the 21st May, completely equipped. Petion is very popular in his empire or republic. In conversation with capt. Brown, when speaking of the American sailor that was shot, a short time past, for killing one of his subjects, he observed that at was a painful circumstance to condemn him to death, but the proof was so clear that the majesty of the laws demanded the forfeiture of his life. He also remarked, that he hoped that the American government did not countenance American privateering under the Carthagenian flag.

From the Federal Republican.

We have received intelligence from Petion. One of our countrymen who had gone on board of a privateer under the flag of Buenos Ayres, writes to his correspondent in this city, that after a cruise of five months they had been very successful in their captures, which were sent into Port-au-Prince for condemnation. He further states, that the privateer afterwards put into the same port, with all the hands on board in high spirits, in anticipation of the prize money that would fall to their share—this, according to their calculation, would amount to the sum of nine hundred dollars per man. They entered the port full of these joyous anticipations, changed their apparel to make as respectable an appearance as possible, furled up their sails, and were preparing peaceably to go on shore. He states further, that while himself and his comrades were enjoying these golden dreams, the vessel was boarded and taken possession of by the blacks, who plundered them of all their wearing apparel, took their watches from their fobs, the money from their pockets, and finally committed them to prison on a charge of piracy. They were finally suffered to regain their liberty, but were sent on shore without any means of obtaining subsistence. In their distress they applied to the American consul, who administered relief from his own private funds. He further adds, that the consul took down his flag, declaring that he would no longer act as an American agent under so tyrannical a government, and that he shortly afterwards embarked for the United States, to represent the wrongs they had suffered to the American government. He states that all the prizes which they have sent in, to the amount of at least twenty-five thousand dollars, have been confiscated, and that the, privateer itself is already condemned and sold as a vessel that has been employed in committing acts of piracy, instead of making captures. He further states that admiral Taylor was off the mouth of the harbour with his squadron, and had given notice to president Petion, that he would capture every vessel under his colours, until he had obtained two million of dollars—that being the amount of the property captured and sent in by the admiral, and which has been confiscated and condemned on the charge of piracy. He further states, that the navy of the president consists of one frigate, two brigs, and a sloop of war, which it is deemed imprudent to send out.

Commodore Thomas Taylor to his Excellency the President of Hayti.

Sir—In consequence of the seizure, detention, and condemnation of some of the Buenos-Ayres government cruisers and their prizes, (which have entered your ports in conformity to the faith placed in the government of Hayti as a sister republic, sanctioned by a positive arrangement made with yourself as president thereof) I have thought proper, as the representative of the Buenos Ayrian government, to detain and send back to Port-au-Prince the Haytian ship St. Joseph, William Peirre, master, bound to New-York. This act will sufficiently indicate to the government of Hayti my determination to have and insist on satisfactory redress for the outrage committed on the republican flag of Buenos Ayres in the seizures named in the first part of this communication. The Spanish sailors found on board the St. Joseph I have detained as prisoners of war. Unless immediate and complete satisfaction be given for the outrage, all vessels whatever bearing the Haytian flag, as also any of their property, will be considered as good and lawful prizes by any of the Buenos Ayrian government vessels, and they will have my instructions accordingly. I shall immediately dispatch a vessel off the port of Aux Cayes, there to await your answer until the 28th inst. In the mean time, the squadron will detain all Haytian vessels they may fall in with. They will, however, be given up on receiving from you a satisfactory answer.

I have the honor to be, sir, your excellency's most obedient servant.

(Signed) THOS. TAYLOR.
Commodore of the Flying Squadron of Buenos Ayres.

Dated on board the Buenos Ayres government brig of war El Patriota off Cape Nichola Mole, the 23d April, 1817.

Buenos-Ayrian government brig of war El Patriota, off Tibaroon, 25th April, 1817.

To the insurance offices of the City of New York

Gentlemen—On the 23d inst. off the Mole, I brought to and detained the Haytian ship St. Joseph, William Peirre master, from Port-au-Prince bound to your port, with a cargo which, according to the invoices and bills of lading found on board, should have consisted of 171.647 lbs. fustic, 374,400 lbs. of logwood, 426 bags of coffee, and 39 barrels of sugar. From the circumstance of the President of Hayti having seized a considerable amount of property of mine, it was at first my intention to capture her —for which purpose I commenced an examination of her cargo, which I found to consist of but 26 bags of coffee, and twenty-six barrels of sugar; at the same time the ship being very light, I am well convinced there could not have been above eighty or one hundred tons of wood on board of her. From these circumstances, as well as from the wretched state the ship was in as it repected sails, rigging, provisions, &c. (having but one half barrel of beef and the same quantity of pork on board) I am well convinced that fraud was intended on your offices, where I understand from the captain she was insured. The mate of the vessel acknowledged that there was but the quantity of twenty-six bags of coffee on board the ship—that the 400 had been taken out of her—of which circumstance no mention was made in his log-book. He also mentioned that he and the owner understood each other. In consequence of which I ordered her back to Port-au-Prince, and conceive it my duty to give you this information for your government.

I am, gentlemen, your obedient servant,
THOS TAYLOR,
Commodore of the Flying Squadron of Buenos Ayres.

THE DUKE OF WELLINGTON.

At the anniversary dinner of the Marine Society, given in London on the 17th of May last, the duke of Clarence, among other observations, observed, that when he commanded a 28 gun frigate on the Cork station, he landed in that city. The guard of honor of the 58th regiment, by which he was received, was commanded by a lieutenant.—That lieutenant was the present duke of Wellington, and strange to tell, the first time his royal highness met him afterwards was at dinner with the queen when he had become a Knight of the Garter, a Duke, and the greatest general of the age. This circumstance his royal highness mentioned to show, that in that country merit would carry individuals to the highest stations; and in the course of his own professional services, he had known many other proofs of the same truth.

The British Parliament have appropriated nearly eighteen millions of dollars for relieving the public distress—more than six and a half millions for England, and more than eleven millions for Ireland.

The Female Eye.—A modern writer gives the following enumeration of the expression of a female eye; the glare, the stare, the leer, the sneer, the invitation, the defiance, the denial, the consent, the glance of love, the flash of rage, the sparkling of hope, the languishment of softness, the squint of suspicion, the fire of jealousy, and the lustre of pleasure.

The Judicial Court at the Cape of Good Hope in August last, granted a divorce for incompatability of temper. This *incompatability* of temper, is probably where the parties are both alike. As the Irishman said of his wife—"We *quarrelled* because we are *both of a mind*,—she wants to be master, and so do I."

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven
By WILLIAM LEE,
Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.